

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 582/2021
16.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић, адвокат из ..., против туженог „Delhaize Serbia“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милош Радојевић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1984/20 од 06.11.2020. године, у седници од 16.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1984/20 од 06.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1590/18 од 18.03.2020. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење туженог бр .. од 04.04.2018. године, којим је тужили отказан уговор о раду са припадајућим анексима и тужени је обавезан да тужилу врати на рад на одговарајуће послове. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 142.500,00 динара са закоснком затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1984/20 од 06.11.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешено и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП ревизија се не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по Уговору о раду од 15.05.2012. године код туженог обављала посао ... у Сектору ... у ... . Дана 10.12.2017. године тужила је услед пада задобила повреде колена и кука, због чега је била привремено спречена за рад у периоду од 11.12.2017. године до 05.01.2018. године. Утврђено је да се тужила јавила хитној помоћи у ... дана 10.12.2017. године, а приликом повратка кући саплела се и пала, па се поново вратила у хитну помоћ. Наредног дана није због повреде могла да дође на посао, о чему је обавестила непосредног руководиоца. Изабрани лекар јој је отворио боловање у трајању од недељу дана, а затим јој је боловање продужено за још једну недељу због грипа. Приликом отварања и продужавања боловања тужила се сваки пут телефонски путем јављала послодавцу, и имала је потврду о привременој спречености за рад. Због различитих дијагноза, тужени је посумњао у оправданост боловања тужиле, па је тражио оцену лекарске комисије, која је налазом од 29.12.2017. године оценила да је приговор послодавца основан и да је тужила привремено спречена за рад у периоду од 11.12.2017. године до 05.01.2018. године. Саслушана као сведок, председник лекарске комисије је појаснила да је приговор био основан само у делу поступка у коме лекар опште праксе није био у могућности да продужи боловање, јер је послодавац у међувремену захтевао оцену оправданости привремене спречености за рад, о којој одлучује само комисија. Лекарска комисија је такође утврдила да је привремена спреченост за рад тужиле била оправдана. Тужили је достављено упозорење о постојању отказних разлога, на које се писмено изјаснила. Побијаним решењем од 04.04.2018. године тужили је отказан уговор о раду са припадајућим анексима због повреде радне дисциплине из члана 52. став 3. тачка 3. Колективног уговора послодавца, због неоправданог коришћења одсуства са рада по основу привремене спречености за рад.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је поништено као незаконито решење којим је тужили отказан уговор о раду и тужени обавезан да је врати на рад.

У поступку је утврђено да је тужила у периоду од 11.12.2017. године до 05.01.2018. године имала уредне лекарске дознаке и била привремено спречена за рад, о чему је имала медицинско оправдање како изабраног лекара, тако и лекарске комисије која је по захтеву туженог испитала оправданост боловање тужиле. С озбиром на наведено, није било злоупотребе боловања од стране тужиле, па ни оправданог разлога да се тужили откаже уговор о раду у смислу члана 179. став 3. тачка 3. Закона о раду, по којој се уговор о раду може отказати запосленом који не поштује радну дисциплину ако злоупотреби право на одсуство због привремене спречености за рад. Будући да је привремена спреченост за рад код тужиле била оправдана, правилно је побијано отказно решење поништено и тужени обавезан да тужилу врати на рад, у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Ревизијом туженог неосновано се истиче погрешна примена материјалног права, односно члана 179. став 3. тачке 3. и 8. Закона о раду и наводи да је лекарска комисија оценила да је привремена спреченост за рад тужиле била неоправдана. Међутим, супротно овим ревизијским наводима, из исказа председника лекарске комисије утврђено је да су постојале неправилности само у поступку продужења боловања, које није могао продужити изабрани лекар већ само лекарска комисија и то

из разлога што је послодавац упутио захтев за преиспитивање боловања лекарској комисији. Осим тога, лекарска комисија се изјаснила да је одсуство тужиље у спорном периоду имало медицинско оправдање.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић